

Entrevista a Antoni Negre, candidat a la presidència de la Cambra de Comerç de Barcelona

“Cal servir la institució”

Amb el retard d'una setmana imposat pel conseller de Turisme, Lluís Alegre, per l'afluència de vots per correu, ja són tres els candidats a la presidència de la Cambra de Comerç de Barcelona. Joan Gaspar, Josep M. Tarragona i Antoni Negre hauran de disputar-se la plaça.

Llicenciat en Dret per la universitat de Barcelona, especialitzat en inversions de capital, fundador de Pendelastica Espanola, indústria auxiliar de l'automòbil, impulsor del primer Fons espanyol d'inversió mobiliària, Nuvofondo, assessor i conseller d'Autopistas, SA, president de Banca Catalana (1983-86), president de la delegació catalana de l'Institut Espanyol d'Analistes d'Inversions i president de Mecalux. Actualment és president d'Abelló Oxígeno Linde, i d'Ibercop Catalunya, conseller de Laboratoris Cusi, professor de l'àrea financera de l'IESE i president del Patronat Mozartiana.

—El proper mes d'abril se celebren eleccions a la presidència a la Cambra de Comerç de Barcelona. ¿Creu que aquesta vegada sí que guanyarà?

—Jo diria que sí en l'anterior ocasió, havent treballat tant sols dotze dies vaig obtenir pràcticament la tercera part dels vots, aquesta vegada em fa l'efecte que és molt clar el què passarà.

—¿Que el senyor Josep M. Figueras no es presenti a la reelecció li pot facilitar les coses?

—Evidentment, perquè si ell s'ha retirat serà per algun motiu. Si el Sr. Figueras intuïa que hauria guanyat les eleccions, probablement no se n'hagués retirat.

—¿Podria fer una valoració d'aquests dotze anys de presidència del Sr. Figueras?

—A mi m'agrada parlar de les persones en el moment que fan la seva funció. Sóc molt respectuós amb les corporacions. Quan una persona és al davant d'una institució, sí que se li ha de dir què és el que fa bé i què és el que no fa bé. Però quan una persona passa a la història d'una institució, si és que realment vol passar a la història, és la corporació qui protegeix qualsevol dels efectes o els errors que hagi comès en el seu mandat. Estic interpretant que ell realment vol passar a la

“La Cambra de Comerç ha de representar la totalitat de l'empresariat”.

història, i esperem que així ho faci.

—¿Quin és el nombre d'empreses que actualment estan en la Cambra de Comerç?

—Són més de 365.000 empreses les que voten.

—A Catalunya hi ha tretze cambres de comerç, i només el pressupost de la de Barcelona ja va ser de 2.976 milions de pessetes. ¿Quin és el pressupost per aquest any?

—El d'aquest any és pràcticament el mateix.

—Precisament el tema del finançament de les cambres ha portat polèmica per l'obligatorietat de les empreses a contribuir-hi econòmicament. ¿Com creu vostè que s'haurien de finançar les Cambres?

—Jo diria que hi ha una punta de raó per part de l'empresariat. Si jo hagués cregut que la Cambra de Barcelona, i cito concretament aquesta, havia realitzat perfectament les seves funcions, probablement jo no m'hagués plantejat la conveniència o la necessitat de presentar-me a la presidència. Jo sóc dels que estan convençuts que aquesta queixa manifestada pels empresaris és absolutament veritat. Hi ha hagut una sèrie de persones que han estat a la Cambra, i les seves mateixes herències que volen continuar estant en la Cambra, i que tenen com a intenció claríssima que aquest grup de persones no perdin el poder que la Cambra els hi doni. I això no és bo. Jo entenc que la Cambra de Comerç ha de repre-

sentar la totalitat de l'empresariat, la totalitat de les 365.000 empreses, i si vostè mira la meua candidatura veurà que no hi ha cap nom de persona que correspongui a la situació anterior, i si mira la candidatura contrària veurà que hi ha les mateixes persones que estaven rodejant el president anterior. Si l'empresariat ha criticat que no feien res les cambres, que discutien aquesta aportació econòmica perquè no se'ls feia res i que les persones que continuen són les mateixes d'abans, voldrà dir que no hem fet res. El mateix govern central i la Generalitat de Cata-

d'aquesta normativa?

—Efectivament. En aquest sentit jo li he de dir que estic totalment d'acord que s'ha de fer aquesta revisió, no conceptual sinó amb detalls tècnics. Concretament, per exemple, en matèria d'eleccions. El sistema electoral que tenim nosaltres és per a tornar-se boig per la complexitat del sistema. Un dels problemes bàsics que tenen actualment les cambres és la identitat, la personalitat d'aquestes, i per això s'exigeix una nova disposició.

—*¿Quins són els punts bàsics del seu programa?*

Hi ha unes idees, però, que per a mi són prioritàries: el tema de la Fira de Barcelona, la presència de l'empresariat a Europa, la preparació de la formació dels càrrecs intermedis i, finalment, avaluant fins a quin punt això ho podríem aplicar a la Cambra de Barcelona, a les de Catalunya o no, s'hauria de considerar si les Cambres, per ordenació legal, poden també prestar o gestionar serveis públics. Un últim aspecte és l'exigència que tot el que són infraestructures i serveis públics dels quals depèn l'eficàcia de les empreses funcionin amb la màxima normalitat.

JORDI MOREA

lunya han dictat noves disposicions per afavorir aquesta democratització de les cambres. Jo continuo dient que les cambres representen la totalitat de l'empresariat català i, per tant, és molt bo que hi hagi una rotació en els seus òrgans de govern, en les persones que les dirigeixen, i que aquestes persones, si s'han atrinxerat i s'han apoderat de la Institució, s'ha de fer el màxim esforç possible perquè això no continuï passant. S'ha d'anar a la Cambra a servir a la institució, no a servir-se'n. Si les persones que hi són no se'n volen anar demostren que el seu objectiu no és el que pretenc jo mateix.

—*L'última normativa que regula les funcions de les cambres de comerç és de 1911. ¿Creu necessària la renovació*

—El primer és el de la mateixa personalitat de les cambres, perquè serveixen, què és el que haurien de fer i què fan, la relació que mantenen amb les diverses entitats o institucions que la regeixen, com les patronals, perquè l'empresariat és el mateix en el cas de la patronal i en les cambres, encara que en la patronal és essencial la regulació de les relacions entre l'empresari i el treballador i és més normal i específic de les cambres la defensa dels interessos de caràcter col·lectiu en el món econòmic i empresarial. I, per tant, no ha d'inclinar-se per cap de les dues parts de l'empresa. És aquesta la gran labor de les cambres: aquest sentit d'objectivitat i equitat és el que han de desenvolupar.

—*¿Enfrontar-se a una possible presidència de la Cambra en plena crisi del Golf i en plena incertesa econòmica li fa por?*

—A mi no m'agraden els treballs fàcils, no m'agraden les coses còmodes. Sempre m'han agradat els reptes professionals que et fan usar la imaginació, la intel·ligència. Com més complex és el problema, més divertit és resoldre'l.

—*¿Quin tipus de relacions mantenen les diferents cambres catalanes?*

—Bastant abans que el senyor Figueres digués que no es presentava a la reelecció, vaig tenir el gust de, amb caràcter absolutament particular, anar a saludar els meus companys presidents en aquells moments de cadascuna de les cambres,

perquè vaig creure que hi havia un deure de bona relació. Pensant que la Cambra de Barcelona, per importància i pes específic és la número 1 de Catalunya, pensava que havia de tenir el detall de saludar els meus companys. Com que, a més, normalment el president de la Cambra de Barcelona és el president de les cambres de Catalunya, si els 60 membres del ple un dia m'han de votar perquè sigui president de la Cambra, havia d'admetre el joc democràtic d'anar a la saludar la resta de companys. D'aquests contactes he obtingut moltes suggerències i comentaris importants.

—¿I amb les Cambres del País Valencià i les Illes?

—Actualment, d'acord amb l'ordenació legal espanyola, les cambres balears corresponen al govern autonòmic català, que és la institució que ha de prestar la tutela de les cambres de Catalunya

—¿Però es preveu mantenir-hi algun tipus de contactes?

—A través del Consell Superior de Cambres, que és l'organisme estatal que aglutina totes les Cambres, sí.

—¿Quines són les necessitats més es-

pecífiques de les PIME enfront de les grans empreses?

—Aquí és on hi ha la gran resposta i el gran oblit. Les grans empreses tenen una sèrie de serveis d'assessorament, auditories, departaments tècnics, però és sobretot en les PIME per la manca d'ajuda i la manca de força que tenen, on el president de la Cambra haurà d'abocar més atenció i dedicació.

—Parlant ara de la Fira, la Cambra havia ofert els terrenys del Mas Blau II del Prat del Llobregat per a la futura ampliació del recinte, però finalment sembla que s'ampliarà en els terrenys de l'Hospitalet. ¿Com valora tot l'enrenou de l'ampliació?

—El tema de la Fira és un tema importantíssim. Ha de ser la primera pedra de toc que determinarà si la persona que surti com a president té capacitat per a resoldre problemes. Sóc perfectament conscient de la importància del tema, de la transcendència i de les vicissituds que concorren en aquesta temàtica. Tot això m'exigeix dir-li que ho estic estudiant profundament, amb tots els requisits tècnics, aspectes econòmics i financers que

hi intervenen, però que per raons de reserva no li'n puc dir res més, perquè seria una imprudència meva.

—En tot cas, ¿creu que el Ministeri de Transports podia haver pressionat l'alcalde Pascual Maragall a l'hora d'exercir el seu vot de qualitat?

—Jo no he de fer cap suposició que no sigui correcta en absolut. Jo sempre premeixo que totes les institucions realitzen un compliment perfecte de la legalitat i ho fan amb un gran sentit tècnic.

Una altra cosa és que, a vegades, els particulars facin les coses d'una manera o altra.

—Un dels temes del seu programa, tal i com ha dit, és el que fa referència a la Fira. ¿Com pensa vostè tractar-lo o enfocar-lo?

—És un tema reservat. És un dels primers punts que haurà de resoldre el futur president de la Cambra de Barcelona, però ho haurà de fer en el moment que toqui, però no ara, perquè no és el moment.

Sílvia Monfort

la Cua de Palla 110
144 pàgines

Col·lecció de novel·la
negra dirigida per
Xavier Coma.

LA CUA DE PALLA D'AQUEST MES...

Jim Thompson Un dimoni de dona

Un personatge mediocre i fal·laç explica la seva versió d'un assassinat. Una de les millors novel·les de Jim Thompson.

De venda a totes les llibreries

